

میدون و سوفیا

قصه جدید روزنامه نگاری

پوریا عالمی

• خبر: یک روزنامه‌نگار دستگیر شد.

واکنش‌ها
همکار روزنامه‌نگار: اون دوست داشت بگیرندش معروف شه.

اکانت ۱ در توئیتر: خاک تو سرش کنند، گرفتن کمشه، باید بیزندش.

اکانت ۲ در توئیتر: معلوم بود از خودشونه. در اینستاگرام: به بیاد روزنامه‌نگاران در بند از اکستنشن تهرانی استفاده کنید.

در ماهواره بی‌بی‌سی: آیا آلودگی هوا بر سلامت روزنامه‌نگاران مؤثر است؟

در صدای آمریکا: ۱۰ هزار روزنامه‌نگار دستگیر شدند.

در من‌وتو: من خودم که ایران بودم توی خیابون با چشم‌های خودم می‌دیدم که روزنامه‌نگارها وسط خیابون یهو مثل فیلم ماتریکس غیب می‌شدند.

در بیست‌وسه: روزنامه‌نگاران به صورت فله‌ای در عربستان کنسولیده می‌شوند.

در مطبوعات اصلاح‌طلب: ما روزنامه‌نگاری به فلان نام نمی‌شناسیم.

در مطبوعات اصولگرا: همه روزنامه‌نگاران اصلاح‌طلب کرم دارند.

در مطبوعات اعتدالی و دولت مستقر: دولت اعلام کرد تورم حذف شده و قیمت‌ها پایین آمده و از فردا هر کسی هر خریدی بکند، نه‌تنها نیاز به پرداخت پول ندارد که صد دلار هم تسهیلات می‌گیرد.

دوستان نزدیک آن روزنامه‌نگار: ما فقط دوست معمولی بودیم و فلانی ربطی به ما ندارد.

دوستان دور: خوب شد فلانی را گرفتند، تنش می‌خارید و کرم داشت.

همکار فعلی: امیدوارم معلوم بشود چقدر درآمد داشته، چون من بهش مشکوکم و دیروز هم چلوکیاب سفارش داده بود؛ حتما پول می‌گرفته.

دوست و همکار: فلانی اصلا روزنامه‌نگار نیست، او یک سویتفاهم‌است؛ روزنامه‌نگار واقعی من هشتم

که کسی نمی‌فهمد با کجا ساخت‌وپاخت کرده‌ام.

جمع‌بندی

سوفیا... عشقم... به قول شاعر؛ من از دست بیگانگان هرگز نالدم که با من هرچه کرد آن آشنا کرد.

عاشق زخم‌زبان خورده تو؛ میدون دوم

شرق روزنامه

www.sharghdaily.ir

پنجشنبه ۱۰ آبان ۱۳۹۷ • ۲۲ صفر ۱۴۴۰ • ۱ نوامبر ۲۰۱۸ • سال شانزدهم • شماره ۳۲۸۲ • ۱۶ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۱:۴۸ • اذان مغرب ۱۷:۲۸ • اذان صبح فردا ۵:۰۲ • طلوع آفتاب ۶:۲۷

روزنامه‌فرو

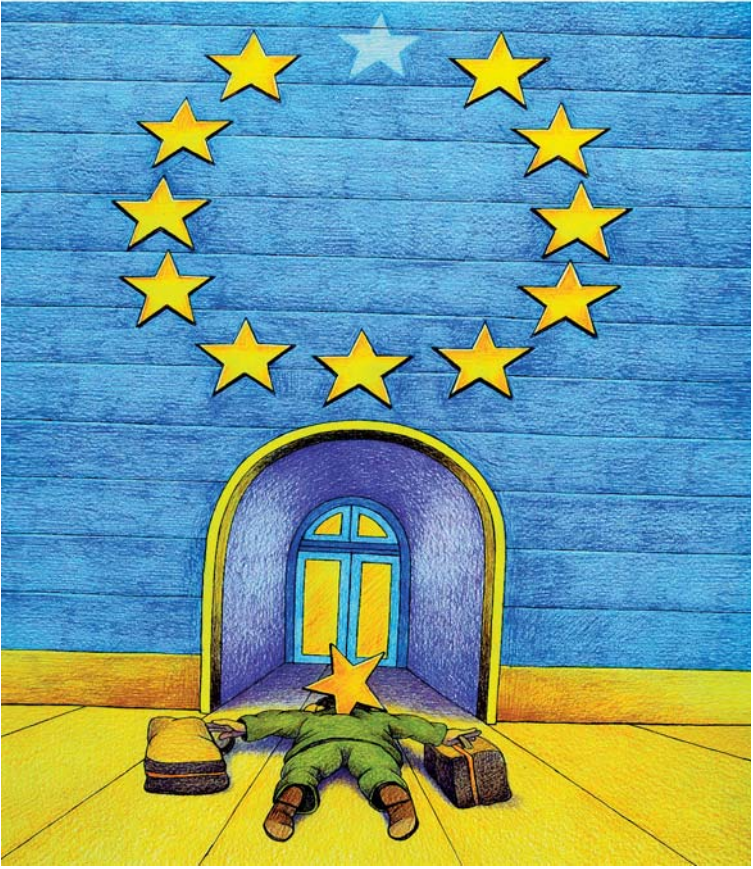
fardashargh@gmail.com

کارتون خواب

میر و استفانوویچ

به بهانه خروج اتریش از پیمان مهاجرت سازمان ملل

سلام به فردا

رئیس جمهوری و نیاز به جزئی‌گرایی در حل مشکلات

امان‌الله قریب‌مقدم
جامعه‌شناس و استاد دانشگاه

راه رسیدن به این آرزوها وجود دارد؛ زیرا هر یک از این چاره‌اندیشی‌ها به عوامل زیرمجموعه بسیار وابسته است که اگر به انجام نرسند، انتظار رسیدن به این اهداف غیرممکن است. مجموعه این عوامل جزئی است که مشکلات و مسائل کنونی اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی، روحی و روانی و بروز اعتراض‌های اجتماعی را فراهم کرده است؛ در نتیجه برای دستیابی به راه‌حل‌های پیشنهادی باید عوامل جزئی مربوط به آن پیشنهاد برطرف شود تا به سرانجام برسد.

برای مثال توسعه عدالت‌گرایانه اصلاح نظام دیوان‌سالاری یا بوروکراسی عقلانی ماکس وبر در جامعه‌ای که در طول تاریخ روابطمداری و خان‌سالاری حاکم بوده، چگونه ممکن خواهد شد؟ با وجود خانواده‌سالاری و زن‌های برتر و نهادهای آموزشی-پرورشی، اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی، خورد و خوراک، پوشاک، رفتار و کردار و آزادی‌های فردی و اجتماعی چگونه «همبستگی ارگانیکی» که امیل دورکیم سال‌ها قبل از آن نام برد، تقویت خواهد شد و از حالت «همبستگی مکانیکی» خارج خواهد شد؟ چگونه صدای واحدی در دولت و مجلس و قوه قضائیه به گوش خواهد رسید؟ تعاملات اجتماعی بین گروه‌های گوناگون اجتماعی که تاکنون به‌دلیل سیاست‌زدگی و برچسب‌زنی شکل نگرفته، چگونه به‌وقوع خواهد پیوست؟ سرمایه اجتماعی مجموعه‌ای از ارزش‌ها، هنجارها، اعتماد متقابل، استحکام تعهدات دوجانبه بین فرد و گروه، حس تفاهم، رفاقت و دوستی، صداقت، ایثار، وفاداری، وفای‌به‌عهد، احترام به حقوق دیگران، احساس همدلی و همدردی، اعتماد و وابستگی اجتماعی و اعتماد عمودی و افقی است که جامعه‌شناسان از اوایل قرن بیستم اهمیت بی‌نظیر آن را در نظام اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی بیان و تأکید کردند و به‌عنوان عامل چسبندگی سرمایه‌گذاری‌های دیگر نام بردند که اگر ضعیف باشد، هیچ‌کدام از سرمایه‌گذاری‌های طبیعی، تکنولوژیکی و انسانی کارایی لازم را نخواهد داشت. اما چگونه سرمایه اجتماعی تقویت شود و مردم به نهادهای قوای مجریه، مقننه و قضائیه اعتماد کنند؟ به‌طورکلی از نظام بوروکراسی اعم از قوه مجریه، مقننه و قوه قضائیه است که با اصلاحات درونی و شایسته‌سالاری و پرهیز از مکانیسم دفاعی

جامعه واقعیتی بسیار پیچیده و منظومه‌ای متعدداالبعاد و متعدداالاجزا با سطوح و جنبه‌ها و جلوه‌های گوناگون و دانما در حال تغییر و دگرگونی است؛ بنابراین قانون و راهکار کلی و واحدی بر آن حاکم نیست و نظریه‌های کلی بیانگر واقعیات وقایع اجتماع نیستند. بعد از قرن نوزدهم، جزئی‌نگری در تبیین مسائل اجتماعی اهمیت یافته و کارساز شده است؛ چنان‌که تاکنون کلی‌نگری‌های فلاسفه، همچون مدینه فاضله افلاطون و فارابی، اتوپیا یا ناکجاآباد توماس مور، لویاتان (غول دریایی) توماس هابز، نظریه تکاملی خطی الهی، فلسفی و اثباتی آگوست کنت و جامعه‌کمونستی مارکس وانگلس و جامعه بی‌طبقه توحیدی علی شریعتی و دیگران نتوانسته‌اند به سرانجام برسند. استادان علوم اجتماعی و جامعه‌شناسان دانشگاه‌ها در جلسه‌ای سه‌ساعته که سه‌شنبه، اول آبان، در حضور رئیس‌جمهور برگزار شد، بر اساس آنچه روزنامه‌ها به آن عنوان «چاره‌اندیشی برای ایران فردا» داده‌اند، باز هم به کلی‌گرایی پرداختند و نظریه واحدی که بتواند مشکل‌گشای مسائل موجود اجتماعی باشد، ارائه ندادند. آنها به راه‌حل‌های گوناگونی پرداختند که اگر به عمل درآید، بسیار بجا و مناسب است؛ از جمله توسعه عدالت‌گرایانه، اصلاح بوروکراسی، شنیدن صدای مردم، ضعف همبستگی اجتماعی، مسائل فرهنگی، صدای واحد دولت، تضمین امید به آینده به مردم، تقویت همبستگی اجتماعی، تمرکز روی جوانان، اشتغال‌زایی و کاهش میزان بی‌کاری، مبارزه با فقر، عبور از فشارهای بین‌المللی، گفت‌وگو و تعاملات اجتماعی بین همه گروه‌های اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، هنری، نخبگان و انجمن‌های علمی و جایگاه اختصاصی برای زنان. رئیس‌جمهوری نیز درباره تقویت و افزایش سرمایه اجتماعی و اعتماد عمومی صحبت کردند. اما به‌نظر می‌رسد باز هم این اظهارنظرها کلی است و در شرایط اجتماعی کنونی و تعدد مراکز تصمیم‌گیری در جامعه، به‌راحتی چندان قابل دسترسی نیست و مشکلات فراوانی بر سر

ان‌الله الشعب الايراني هي منعطفه العالم الاسلامي العظميه
تحت قياده الام‌العصر(ع)
Islamic Revolution in Iran is the Starting Point of greatRevolution of Islam World
ensigning by the holiness Imam Mahdi may our Souls be Sacrificed to him.
imam khomeini (may god be pleaed with him)

هتمان با

شبه‌تهار

سومین بزرگداشت
مجاهدان در غرابت

مکان و زمان: چهارشنبه ۱۶ آبان ماه ۹۷ از ساعت ۱۷:۳۰
مرکز همایش‌های دانشگاه دامغان
با حضور مقامات کشوری، لشگری و اندیشمندان و فرهیختگان ۲۳ کشور جهان اسلام

همراه با پخش زنده و مستقیم
از شبکه های سیمای جمهوری اسلامی ایران

